

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120343911
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6120343911.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej N. N.Ž., nar. X. X. XXXX, trvale bytom U. O., M. XXX/X, t. č. bytom U. A. XXX, v spore o zaplatenie 124,88 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21. 7. 2020, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 124,88 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 124,88 eura od 28. 11. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou dňa 1. 8. 2016 uzatvoril zmluvu o účte číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej zriadil a viedol účet. Nakoľko žalovaná porušila zmluvu tým, že na účte nemala dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úverov, poplatkov a finančných záväzkov voči banke, čím sa dostala do nepovoleného prečerpania, uzatvoril účet, o čom žalovanú informoval. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi na účte žalovanej.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 7. 8. 2020 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk. Na základe výzvy súdu žalobca navrhol v konaní pokračovať. V súlade so zákonným ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, Okresný súd Banská Bystrica dňa 24. 2. 2021 postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

3. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bol na to vyzvaná uznesením zo dňa 11. 5. 2021, ktoré jej bolo, spolu s podanou žalobou, doručené dňa 18. 5. 2021.

4. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariadil, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 8. 6. 2021, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 8. 6. 2021, zveseným dňa 22. 6. 2021, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 1. 8. 2016 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu žalovanej, vydanie a používanie platobnej karty, poskytovanie služieb elektronického bankovníctva, zriadenie služby SMS notifikácia. Podľa čl. IV. ods. 2 zmluvy, za poskytovanie produktov a služieb môže banka zúčtovať poplatky podľa sadzovníka, pričom všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu zriadeného účtu, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke.

9. Z prehľadu vykonaných transakcií na účte žalovanej vyplynulo, že žalovaná vykonala na účet vklady v hotovosti vo výške 4 eurá a na účet boli poukázané platby vo výške 2225,02 eura, na ľarchu účtu žalovanej boli zaúčtované platby cez portál POS vo výške 225,88 eura, výbery hotovosti vo výške 655 eura, výbery z bankomatu vo výške 1330 eur, poplatky za transakcie vo výške 6,50 eura, poplatky za balík služieb vo výške 61,88 eura, poplatky za upozornenie vo výške 30 eur, poplatky za výzvu vo výške 30 eur, poplatky Maestro vo výške 0,60 eura a úroky vo výške 15,17 eura.

10. Žalobca dňa 13. 7. 2020 vyzval žalovanú na úhradu dlhu v celkovej sume 124,88 eura.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

16. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

17. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

18. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu

žalovanej a poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Keďže zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal dôvodom splatenia nepovoleného prečerpania (debetu) na účte žalovanej. Žalobca však svoje tvrdenia o vzniku záporného zostatku na účte žalovanej, ktorý by, vzhľadom na absenciu zmluvy o úvere, mohol byť posúdený ako prekročenie v zmysle § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, nepreukázal. Žalovaná vykonala na účet vklady v celkovej výške 2229,02 eura a reálne z účtu čerpala prostriedky vo výške 2210,88 eura (platby cez portál POS vo výške 225,88 eura, výbery hotovosti vo výške 655 eura, výbery z bankomatu vo výške 1330 eur). Z uvedeného dôvodu žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie žiadneho plnenia, nakoľko žalovanej žiadne prostriedky nad rámec prostriedkov žalovanej na účte neposkytol. Pokiaľ z prehľadu transakcií na účte žalovanej vyplynulo, že na ľarchu jej účtu boli zaúčtované aj poplatky (za transakcie, za balík služieb, za upozornenie, za výzvu, Maestro), žalobca nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovanej platiť uvedené poplatky. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Taktiež žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie o povinnosti žalovanej platiť úrok. Úrok ako odmena veriteľovi prislúcha za poskytnutie úveru. Žalobca však nepreukázal, že si povinnosť na jeho úhradu so žalovanou dojednal. Navyše, žalobca ani nepreukázal, že by žalovanej úver v akejkoľvek forme poskytol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 6. 2018, č. k. 7Co/129/2018-128, v obdobnej právnej veci, podľa ktorého: „Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že účtované úroky a poplatky neboli individuálne dohodnuté, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ (žalovaný) možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade nijako žalovaný obsah sadzobníka poplatkov ovplyvňovať nemohol. VOP majú slúžiť na dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru a nemali by sa v nich nachádzať dojednania úrokov, či iných poplatkov, pokiaľ ich spotrebiteľ (žalovaný) nemôže individuálne s dodávateľom (žalobcom) dohodnúť. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, kedy, kde a akým spôsobom sa žalovaný mohol dozvedieť o úrokovej sadzbe 28 % ročne, nakoľko takto požadovaný úrok nie je v zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovaným uvedený.“ Podobne aj v rozsudku zo dňa 30. 5. 2018, sp. zn. 10Co/89/2018, Krajský súd v Žiline konštatoval, že: „...Sadzobník poplatkov charakter individuálneho (dvojstranne písomne vyjednaného) dokumentu nemá, ide o tzv. interný, jednostranný dokument dodávateľa služieb, ktorý dodávateľ môže meniť a aj mení (vrátane aj výšky poplatkov v ňom uvedených) kedykoľvek v priebehu trvania zmluvného vzťahu.“ V rozsudku zo dňa 5. 10. 2017, č. k. 9Co/217/2017-64, Krajský súd v Žiline k otázke individuálneho dojednania úrokov a poplatkov medzi stranami sporu uviedol, že: „Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že účtované úroky a poplatky neboli individuálne dohodnuté, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ (žalovaný) možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade nijako žalovaný obsah sadzobníka poplatkov ovplyvňovať nemohol. Takisto pokiaľ išlo o VOP, tieto majú slúžiť na dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru a nemali by sa v nich nachádzať dojednania úrokov, či iných poplatkov, pokiaľ ich spotrebiteľ (žalovaný) nemôže individuálne s dodávateľom (žalobcom) dohodnúť. Keďže úroky, ani poplatky neboli so žalovaným dohodnuté, správne súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi na ne nárok.“

1. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

2. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

3. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore v celom rozsahu úspešnej žalovanej. Nakoľko žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, v priebehu celého súdneho sporu bola nečinná a súd z obsahu súdneho spisu vznik žiadnych trov konania na strane žalovanej preukázaný nemal, nárok na náhradu trov konania jej nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.